

Çekilin Hayatımdan

– HayaliBirRuh - T.S · 25 Ağustos 2011

Yürüyorum yine yağmurlu bir günde
tek başına sokaklarda.
Çaresiz ve çare de aramadan.
Çare sizsiniz derler ya o da yalan aslında.
Çare/siziz işte.
Devam ediyorum yürümeye..
Nereye gittiğimi bilmeden ve
gitmek istediğim yeri öğrenmeden..
İnsanlar yalan atmaktan çıkmış, yalan olmuş.
Gülmeleri, sevmeleri, sevdaları..
Belki de hayatları..
Neye ve neden yaşadıklarını,
ne istediklerini bilmeden
seni hayatında istercesine görünüp
sonra bir anda gitmeler..
Hayatlar hayatını kaybetmiş,
Tek kullanımlık fotoğraf makinaları gibi
tek pozluk aşklara hapsolmuş.
O tek pozluk aşklarda
tozlu raflarda kaybolmuş
Tozlu ve puslu bir hayat değil mi zaten bizimkisi de
O kadar da çaresiz değildi yaşamlarımız.
Taş gibiydik aslında.
Ama taşlarda parçalanıyordu sonunda.
Bir kere vurursun, bir daha vurursun sonra bir daha.
Taşı ikiye bölen son vuruş mudur,
yoksa onlardan öncekiler mi?

Beklentiler değişmiş,
sevdalar sevda olmaktan çıkmış ete bürünmüş.
Özlemler özlem olmaktan çıkmış,
özlemleri özlemeye dönüşmüş.
Unutturmuşlar bize her şeyi.
Her şeyi silivermişler sanki birden beynimizden.
İnsanlığımızı unutmuşuz

ve gerçek bir sevda karşısında
ne yapacağımızı bile bilmez olmuşuz.
Mumu alıpta elimize
gündüz vakti bile hayallerdeki hayatı aramaya çalışıyoruz,
gündüzler de gece oldu bize.
Gündüzü gece eden o zifiri karanlık,
gecemizi ne ediyor zaten hiç sormayın..

ekilin artık sahte yüzler hayatımdan
Beni bu kadar yormayın!..

tAŐKın